

[Handelsministeren.]

i nogen Maade og ikke, som Tilfældet er, en Debitoration. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Christiani, at det skyldtes vel nok i ikke ringe Grad den Omstændighed, at vi havde for høje Lønninger her i Landet, som Følge deraf var vi ikke i Stand til at eksportere Industrivarer til Udlandet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i den Betragtning. Det vilde føre alt for vidt at komme ind paa en Diskussion om dette Emne her, men jeg vil dog sige, at efter min Opfattelse var hele dette Lands økonomiske Struktur blevet en saadan, at vi ikke havde kunnet undgaa den Udvikling uden at lægge Roret stærkt om og paa en saadan Maade, at denne Rordrejning vilde være kommet i Kollision med de politiske Magtforhold her i Landet.

Landbruget har ganske naturligt stadig holdt sig til Frihandelsprincippet og krævet fri Indførsel af fremmede Varer; Landbrugets Mænd skulde selv konkurrere paa de fremmede Markeder, og de forlangte derfor de Varer, som de skulde bruge i denne Frikonkurrencestilling, de indtog, saa billigt som muligt. Forholdet har saaledes udviklet sig paa den Maade, at det Grundlag, som en Eksportindustri nødvendigvis maa have, nemlig Hjemmemarkedet, i nogen Maade har svigtet her i Landet, og dette har, tror jeg, i langt højere Grad været Aarsagen til, at vort Lands Industrieksport ikke har kunnet udvikle sig til noget større og mere, end Tilfældet har været, og at vi i det hele taget i saa væsentlig Grad har maattet bygge vor Økonomi op paa Landbrugseksporten.

Naar denne nu svigter eller i hvert Fald, som jeg sagde, er vigende, saa betyder dette, at vor Indstilling over for de økonomiske Fænomener til enhver Tid maa være af en saadan Beskaffenhed, at vi er rustede, og at vi træffer Foranstaltninger til at være rustede, imod de Eventualiteter, der kan opstaa for os som Følge af den forandrede Situation, vi er kommet ind i.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det kan jo ikke undre, at man, efter den Politik, man nu er inde i, og som jo svarer til Merkantilismen, ogsaa prøver at antage merkantilistiske Pengeteorier, der jo svarer til det ærede Medlems. Men lad os tænke os, at der blev købt rigeligt i Udlandet,

der opstaa da en Forpligtelse over for danske Varer. Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at man for danske Værdipapirer ogsaa kan købe fremmede Varer i Udlandet, saa er det jo til en vis Grad rigtigt, det vil sige: disse fremmede Varer skal da i saa Fald ombyttes med danske Varer; for i modsat Fald vil det være det samme som, at de fremmede fik Lov til at betale vore Gældsforpligtelser, og saa nemt slipper vi dog nu ikke fra det. (*Rager: De kan jo bare betale Rente!*)

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Christiani har Ret, naar han betvivler vor Industris Konkurrencedygtighed ogsaa vedrørende Eksporten, for saa vidt alt foregaar paa lige Vilkaar. Det ærede Medlem overser ganske, at den danske Industri, hvor den vender sig hen Verden over, skal overspringe kolossale Toldmure. Det gælder Eksport til Tyskland, til Amerika, Holland, Belgien, Frankrig — hvor det ærede Medlem end vender sig hen, vil han se, at det saa at sige er umuligt at komme over Murene. Jeg tror, den danske Industri producerer sine Varer forholdsvis billigt, store Dele af dem endogsaa meget billigt, og det er heller ikke den høje Arbejds løn, der forvolder den Kvalerne, som det ærede Medlem tror. Nej, det er, fordi den har været økonomisk svagt stillet, fordi den har været uden Hjemmemarked til at begynde med; og derefter kom Spekulations- og Svindelperioden, hvor saa at sige hele Industrien blev underlagt Bankerne. Det er fra den Periode, Industrien har Svagheden i sig, det kan det ærede Medlem ikke se bort fra. Og for saa vidt Industrilederne nu vil fortsætte paa den gamle Maade med at udbetale hver Skilling, de tjener, til Aktionærerne — de er jo allerede begyndt godt, Selskaber som næppe har tjent saa meget, at de kan afskrive, hvad de skal skrive af, og henlægge, hvad der bør henlægges, har begyndt med at udbetale 8 pCt. i indværende Aar —, vil Industrien komme paa Knæene i Fremtiden, som den var det i Fortiden. Hvis det ærede Medlem vil give Industrien her i Landet et godt Raad, saa skal han sige til Direktørerne: Lad nu vær at udbetale de store Udbytter; har I tjent et Par Skilling, læg dem saa til Side, for der kan snart igen komme rigtig onde Tider til jer!